

וְעַל דָּא, בְּיוֹמָא דְרֵאשׁ הַשָּׁנָה, בְּעֵינָא לְחַבְרָא זְכוּתָא בְּדִינָא, וְלֹא יִתְגַבֵּר חוֹבָה. וּבְגִין כֹּהֵן, בְּעֵינָא זְכוּתָא וְדִינָא לְמַהוּי כַּחֲדָא, בְּגִין דְּאִיהוּ שְׁלִים. דְּכַד סִטְרָא אַחְרָא שְׁלֵטָא, לָאוּ אִיהוּ שְׁלִים, אֶלָּא קִטְרוּגָא, כְּמָה דְּאִיהוּ קִטְרוּגָא, וְאִינוּן אַרְבַּע מִיתוּת, וְכַד סִטְרָא דְּאִיהוּ זְכוּת שְׁלֵטָא, כְּלֵא אִיהוּ שְׁלִים, (מלכים ב' כ) שְׁלוֹם וְאַמֶּת, (תהלים קג) חֶסֶד וְרַחֲמִים.

וּבְשִׁמְתַחְבֵּר הַצֵּד הָאֲחֵר בְּדִין, שׁוֹלֵט בְּקִטְרוּג בְּאוּתָן אַרְבַּע מִיתוּת בֵּית דִּין: סְקִילָה, שְׂרִפָּה, הֶרֶג וְחֶנֶק. כְּלָן שְׁלִטוֹן הַקִּטְרוּג הָרַע. סְקִילָה, מְשׁוּם שְׂהוּא (ישעיה ח) אֶבֶן נֶגְף. שְׂרִפָּה, מְשׁוּם שְׂהוּא (שם) צוּר מְכַשׁוּל, אֲשֶׁר חִזְקָה. הֶרֶג, זֶה חֶרֶב (דברים לב) תֹּאכַל בֶּשֶׂר. תֹּאכַל בֶּשֶׂר וְדָא, שְׁשׁוֹלֵטָת בְּבֶשֶׂר, וְזֵהוּ (בראשיתו) קֶץ כָּל בֶּשֶׂר. חֶנֶק, מְשׁוּם שְׂהוּא (שם כא) קָלַת אֱלֹהִים. אוֹתוֹ שְׁשׁוֹלֵט עַל חֶנֶק, עַל צְלִיכָה. וּבְאֲרֹנוּ, מְשׁוּם שְׂלֵא נִשְׁאֵר אֶלָּא בֶּשֶׂר לְבָדוּ, וְאוֹתוֹ קָלַת אֱלֹהִים שׁוֹלֵט בְּבֶשֶׂר, מְרָה שְׁחַרָה. וּמְשׁוּם כֹּהֵן זֶה לְטוֹב וְזֵה לְרַע.

וְהַצְטַרְכוּ יִשְׂרָאֵל, שְׂבָהֶם סוּד הָאֲמוּנָה, לְהַשְׁמֵר כְּדִי שִׁישְׁלֵט צֵד הָאֲמוּנָה, וְלֹא יִתְנוּ מְקוֹם לְצֵד הָאֲחֵר לְשִׁלֵּט. אֲשֶׁרִיהֶם בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא, עֲלִיָּהֶם כְּתוּב (ישעיה ס) וְעַמָּךְ כָּלֵם צְדִיקִים וְגו'.

הַנְּבִיאִים, שְׁהֶם צְדִיקִים עֲלִיוֹנִים, שְׁתֵּי יָרִיכִים שְׁתוּמְכוֹת בְּתוֹרָה הַקְדוּשָׁה, הֵם נוֹטְלִים אֶת הַהִיכָל שְׂבִין שְׁתֵּי רוּחוֹת, שְׁהֵן נִגְה וְזֵהר, וְאוּתָן שְׁתֵּי יָרִיכִים לְמִטָּה לְתַמָּךְ אוֹתָם הַהִיכָלוֹת שְׁלַמְעָלָה, שְׁנַקְרָאוּ תוֹרָה שְׂבַעֲל פֶּה. כְּמוֹ שִׁישׁ תוּמְכִים לְתוֹרָה, שְׁהִיא

וְעַל דָּא, בְּיוֹמָא דְרֵאשׁ הַשָּׁנָה, בְּעֵינָא לְחַבְרָא זְכוּתָא בְּדִינָא, וְלֹא יִתְגַבֵּר חוֹבָה. וּבְגִין כֹּהֵן, בְּעֵינָא זְכוּתָא וְדִינָא לְמַהוּי כַּחֲדָא, בְּגִין דְּאִיהוּ שְׁלִים. דְּכַד סִטְרָא אַחְרָא שְׁלֵטָא, לָאוּ אִיהוּ שְׁלִים, אֶלָּא קִטְרוּגָא, כְּמָה דְּאִיהוּ קִטְרוּגָא, וְאִינוּן אַרְבַּע מִיתוּת, וְכַד סִטְרָא דְּאִיהוּ זְכוּת שְׁלֵטָא, כְּלֵא אִיהוּ שְׁלִים, (מלכים ב' כ) שְׁלוֹם וְאַמֶּת (תהלים קג) חֶסֶד וְרַחֲמִים.

וְכַד אֶתְחַבְרַת סִטְרָא אַחְרָא בְּדִינָא, שְׁלֵטָא בְּקִטְרוּגָא, בְּאִינוּן אַרְבַּע מִיתוּת בֵּית דִּין: סְקִילָה, שְׂרִיפָּה, הֶרֶג, וְחֶנֶק. כְּלֵא שׁוֹלֵטְנוּתָא דְּקִטְרוּגָא בִישָׂא. סְקִילָה, בְּגִין דְּאִיהוּ (ישעיה ח) אֶבֶן נֶגְף. שְׂרִיפָּה, בְּגִין דְּאִיהוּ (ישעיה ח) צוּר מְכַשׁוּל, אֲשֶׁר תְּקִיפָא. הֶרֶג, דָּא חֶרֶב (דברים לב) תֹּאכַל בֶּשֶׂר. תֹּאכַל בֶּשֶׂר וְדָא, דְּשְׁלֵטָא בְּבֶשֶׂר, וְדָא הוּא (בראשיתו) קֶץ כָּל בֶּשֶׂר. חֶנֶק, בְּגִין דְּאִיהוּ (דברים כא) קָלַת אֱלֹהִים, הַהוּא דְּשְׁלֵטָא עַל חֶנֶק, עַל צְלִיבוֹ. וְאוּקִימָנָא, בְּגִין דְּלֹא יִשְׁתַּאֲר אֶלָּא בְּשָׂרָא בְּלַחֲדוּי, וְהַהוּא קָלַת אֱלֹהִים, שְׁלֵטָא בְּבֶשֶׂר, מְרָה חֲשׁוּכָא. וּבְגִין כֹּהֵן, דָּא לְטַב וְדָא לְבִישׁ.

וְאַצְטַרְיֵבוּ יִשְׂרָאֵל דְּרִזָּא דְּמַהִימְנוּתָא בְּהוּ, לְאַסְתַּמְרָא, בְּגִין דִּישְׁלוּט סִטְרָא דְּמַהִימְנוּתָא, וְלֹא יִהְיוּן דּוּכְתָא לְסִטְרָא אַחְרָא לְשְׁלֵטָאָה זְכָאִין אִינוּן בְּעֵלְמָא דִּין, וּבְעֵלְמָא דְּאֲתִי, עֲלִיָּהוּ כְּתִיב (ישעיה ס) וְעַמָּךְ כָּלֵם צְדִיקִים וְגו'.

נְבִיאִין, דְּאִינוּן סִטְרִין עֲלָאִין, תְּרִין יָרִיכִין דְּסַמְכִין לְאוּרִייתָא קְדִישָׁא, אִינוּן נְטִלִין לְהִיכְלָא דְּתְרִין רוּחִין בִּיה, דְּאִינוּן נִגְה וְזֵהר. וְאִינוּן תְּרִין יָרִיכִין לְתַתָּא, לְסַמְכָא לְאִינוּן הִיכְלִין דְּלַעִילָא, דְּאִקְרוּן תוֹרָה שְׂבַעֲל פֶּה. כְּמָה דְּאִית סַמְכִין לְאוּרִייתָא דְּאִיהִי תוֹרָה שְׂבַעֲל פֶּה.

שְׂבַעֲל פֶּה אִית סַמְכִין

תורה שבכתב, כף יש תומכים עומדים לתורה, שהיא תורה שבעל פה. ונכללו זה בזה. אז שני התומכים הללו שלמטה, כשמתחברים בעליונים הללו, נרשם בהם צד הנבואה. ומיהו? (רמב"ם) מראה, שהוא כמו הנבואה. וכך אותם בעלי המראה יונקים מכאן. למעלה נבואה, וכאן מראה. ועל כן זהו כמו זה, וזה כמו זה. וכשמתחברים זה בזה, אז שולט על המקום הזה (נרשם) השם הקדוש שנקרא צבאות. משום שכל אותם חילות קדושים, כלם עומדים כאן, וכלם נקראו מצד הנבואה. מראה וחלוס מצד הנבואה היו.

ואף על גב שאנחנו אומרים שבתוך אותה ברית הקדש שורה השם הזה משום שכל החילות יוצאים מהאות הזו, עם כל זה, הירכים, שהן עומדות בחוץ, קרויות על השם הזה, ואלו הם שנקראים בריתות. שהרי בריתא מחוץ למשנה. משניות עומדות לתוך הבריתות, ונקראות ירכים בתים חיצוניים, כמו שלמעלה. משנה היא סוד שעומד לפנים, שעקר הכל לומדים משם, וכן התנאים. וסוד (ה) של זה - (שירח) אנהגך אביאך אל בית אמי תלמדני. אל בית אמי - זה קדש הקדשים. תלמדני - זהו סוד המשנה. ששנכנס הנדר הזה ששופע ויוצא לאותו בית קדש הקדשים, כתוב תלמדני. וזהו הסוד שנקרא משנה, כמו שנאמר (דברים יז) את משנה התורה הזאת. בשנמשכה החוצה, נקראת בריתא. שתי הירכים הן בריתות, סוד הסודות שלא נתנה רשות לגלות, משום שלא נמסר סוד זה, רק לחכמים עליונים. אוי אם יתגלה - ואוי אם לא יתגלה,

קיימין לאורייתא דאיהי תורה שבעל פה. ואתכלילו דא בדא. כדין אלין תרין סמכין דלתתא, כד מתחברין באלין עלאין, אתרשים בהו סטרא דנבואה, ומאן איהו. (רמב"ם) מראה, דאיהו כגוונא דנבואה.

וכך אינון מאריהון דמראה, מהכא ינקין. לעילא נבואה, הכא מראה. ועל דא, איהו דא כגוונא דא, ודא כגוונא דא. וכד מתחברין דא בדא, כדין שליט על האי אתר, (אתרשים) שמא קדישא, דאקרי צבאות. בגין דכל אינון חיילין קדישין, פלהו קיימי הכא, וכלהו אקרון מסטרא דנבואה, מראה וחלמא מסטרא דנבואה הוו.

ואף על גב דקא אמרינן, די כגו ההוא אות קיימא קדישא, שריא שמא דא. בגין דפלהו חיילין נפקי מהאי אות. עם פל דא, ירכין דאינון קיימין לבר, קרינן על שמא דא, ואלין אינון דאקרון בריתתי, דהא בריתא לבר ממשנה. מתניתין קיימא לגו בריתתי, ואקרון ירכין בתי בראי, כגוונא די לעילא.

מתניתין איהו רזא דקיימא לגו, דאולפי תמן עקרא דכלא, ועל תנאי, ורזא (דא) דהך, (שיר השירים ח) אנהגך אביאך אל בית אמי תלמדני. אל בית אמי: דא קדש הקדשים. תלמדני: דא הוא רזא דמתניתין. דכד עאל דא נהר דנגיד ונפיק, בההוא בית קדש הקדשים, פתיב תלמדני. ודא הוא רזא, דאקרי משנה. כמה דאת אמר (דברים יז) את משנה התורה הזאת.

כד אתמשכא לבר, אקרי בריתא. תרין ירכין אינון בריתתי, רזא דרזין דלא אתייהיב לאתגלאה. בגין דלא אתמסר רזא בר לחכימי עליונין. ווי אי אתגלי, ווי אי לא אתגלי, בגין